

Strunga

Vasile Alecsandri

În pădurea de la Strungă
Sunt de cei cu pușca lungă
Care dau chiorâș la pungă!

Sunt de cei ce împușcă-n lună,
Care noaptea-n frunze sună,
Feciori de lele nebună!

Fă-te în lături, măi creștine,
Dacă vrei să mergi cu bine,
Să rămâi cu viață-n tine!

În potica fără soare
Ei te-așteaptă la strâmtoare
Să te prade, să te-omoare!

În dumbrava cea vecină,
Unde buhna greu suspină,
Vezi cea zare de lumină?

Opt voinici cu spete late
Și cu mâneci suflecate,
Stau cu puștile-ncărcate.

Trei sărută crucea sfântă,
Trei se luptă greu la trântă,
Unul drege, unul cântă:

Oliolio, ciocoi bogate!
Ici de-ai trece, din păcate,
Să-ți arunc doi gloanțe în spate.

Oliolio, mândră fetică!
De-ai veni coala-n potică
Să te fac mai frumușică.

Că mi-i pușca hultuită.
Și mi-i ghioaga țintuită,
Și mi-i inima-ncolțită.

Oliolio, măi Taie-Babă!
Căci nu șuieri mai degrabă,
Să sărim, voinici, la treabă!

Pușculița-mi ruginește,
Ținta-n ghioagă se tocește,
Murgul sare, nechezește!

În pădurea de la Strungă
Ce slujește pușca lungă
Fără luptă, fără pungă?